

שידוללה

אזרביג'ן

מספרים שחי פעם איש עצלן בשם
שידוללה.

הייתה לו משפחה גדולה אבל כסף
בקושי הספיק ללחם. אשתו וילדיו היו
תמיד רעבים וצמאים ועל בגדים
חדשים לא היה בכלל מה לדבר.
"תתעשת" הייתה אומרת אשתו
"תתחיל לעבוד."

אך שידוללה לא רצה לעבוד ורק חיכה
לעזרת אללה.

הרבה זמן חיכה שידוללה העצלן
לעזרת אללה ובסוף החליט ללכת
לאללה בעצמו ולבקש ישירות עזרה
ממנו. אשתו נתנה לו קצת לחם לדרך
ושלחה מהבית.

שידוללה הלך שלושה ימים ושלושה
לילות ובדרך פגש בזאב רזה ואומלל.
הזאב ראה את שידוללה ושאל:
"לאן אתה הולך, אישי הטוב?"
"אני הולך לאללה."
"לשם מה?"
"לבקש את עזרתו."
"אז בקש גם בשבילי" ביקש הזאב
"כבר שלוש שנים כואבת לי בטן.
הכאבים לא נותנים מנוח לא ביום ולא
בלילה. בקש שאללה ירחם עלי ולפחות
ישלח לי מוות אם אינו יכול לרפא
אותי."
"טוב, אספר לך ענה שידוללה והלך
הלאה.
הלך שידוללה עוד שלושה ימים
ושלושה לילות וראה עץ תפוח ליד
הדרך.
"לאן אתה הולך, אישי הטוב?" שאל

העץ.

"אני הולך לאללה לבקש עזרה."
"תעשה לי טובה, מסור לו את בקשתי"
ביקש עץ התפוח "מאז שגדלתי לא
הצלחתי לגדל פרי. אני משתדל, טורח,
והפרחים שלי תמיד נושרים בלי להניב
לתפוחים. בקש שאללה ישלח אלי מוות
אם אינו יכול לעזור."

"טוב, אגיד לו" אמר שידוללה והלך
הלאה.

הלך שוב שלושה ימים ושלושה לילות
והגיע לאגם ושם דג גדול הוציא את
ראשו מהמים.

"לאן אתה הולך, אישי הטוב" שאל
אותו הדג.

"אני הולך לאללה לבקש עזרה" ענה
שידוללה.

"תעשה טובה, מסור לו גם את בקשתי"
אמר הדג "כבר שנה שביעית שאני

סובך מדקירות בגרון. בקש שאללה
ירחם עלי וישלח לי מהר מוות אם לא
יכול לעזור."

"טוב, אגיד" ענה שידוללה והלך הלאה.
ושוב הלך שידוללה שלושה ימים
ושלושה לילות עד שהגיע לגן שיחי
ורדים. ובמרכז הגן עמד שיח גדול,
מכוסה כולו בפרחים בצבעים שונים, כל
כך יפים ששידוללה נעמד ושכח לגמרי
לאן ולשם מה הוא הולך.

ופתאום יצאה להבה מהשיח הגדול
ונשמע קול:

"מה נחוץ לך שידוללה?"

"אללה גדול, האם אותך אני שומע?"
קרא שידוללה בהתרגשות רבה.

"מה נחוץ לך? דבר!" נשמע שוב הקול.
שידוללה נפל על ברכיים לפני השיח

ואמר את בקשתו ואחר כך מסר גם את
בקשותיהם של הזאב, העץ והדג.

ובפעם השלישית נשמע הקול מהשיח:
"הקשב ושמע טוב, שידוללה. בגרונו
של הדג נתקעה אבן יקרה. אם יוציאו
אותה הדג יבריא. תחת שורשי עץ
התפוח טמון סיר עם מטבעות זהב. אם
יוציאו את הסיר העץ יניב פרי בשפע.
כדי שהזאב יתפטר מכאבים הוא חייב
לטרוף אדם עצל וטיפש. והבקשה שלך
תתמלא."

שידוללה שמח מאוד. הוא יצא מהגן
מעודד. בדרך חזרה פגש את הדג
הגדול. הדג חיכה לו בחוסר סבלנות
ומיד שאל:

"אז מה? האם יתרפה הגרון שלי?"
"כן" ענה שידוללה "רק תוציא את האבן
היקרה מהגרון."

"אישי הטוב" ביקש הדג "תוציא לי את
האבן מהגרון. גם תקל עלי וגם
תתעשר בעצמך."

"לא, זה לא עבודה בשבילי, בקש ממשהו אחר" ענה שידוללה והלך הלאה.

תוך שלושה ימים ושלושה לילות הגיע לעץ התפוח. כשהעץ ראה אותו כולו נרעד מהתרגשות ושאל: "אז מה?"

שידוללה מסר לעץ את עצתו של אללה ורצה להמשיך ללכת, אך העץ ביקש: "תסיים עכשיו את המעשה הטוב שלך, אישי הטוב" אמר העץ "תחפור ותוציא את הסיר עם מטבעות. גם תציל אותי וגם תתעשר."

"למה לי לכופף את גבי ולחפור! מי צריך את הזהב שלך כשאללה בעצמו הבטיח לעזור לי" אמר שידוללה והלך הלאה.

ושוב הלך שלושה ימים ושלושה לילות עד שפגש את הזאב. גם הזאב חיכה

לא בקוצר רוח: "אמור לי, איזה חסד שולח לי אללה?" "קל מאוד לעזור לך" ענה שידוללה "אתה צריך רק לטרוף אדם טיפש ועצל גדול וכל הכאבים שלך יפסקו." "אני מודה לך מאוד" שמח הזאב "זה באמת קל לעשות. אבל ספר לי מה קרה לך בדרך חזרה מאללה?" שידוללה סיפר לזאב כל שהתרחש לו בדרך חזרה מגן הורדים. "אני מודה לך עוד פעם" קרא הזאב "ואני נשבע לאללה שאתה התרופה שלי, כי אדם עצלן וטיפש יותר ממך אין בעולם!" והוא התנפל על שידוללה.